

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל חברה ונוער

אגף תכנים תכניות, הכשרה והשתלמויות
מפתחים. מכשירים. מחדשים. מובילים.

אחדות מול אחדות

עיבוד, כתיבה ועריכה:

רונית דינור, מנחת קורס רכזי חינוך חברתי, מחוז תל אביב, מינהל חברה ונוער

דיגיטציה:

טלי כהן אורנשטיין, מנהלת מרכז הדרכה ארצי פדגוגי – טכנולוגי, אגף תכנים, תכניות, הכשרה והשתלמויות, מינהל חברה ונוער

מטרה:

ברור המושגים אחדות ואחידות והכרה במורכבותם.

כלי דיגיטלי:

Tricider – מחולל טיעונים

המורה מעלה שאלה או סוגייה לדיון, שיתוף ברעיונות או חוויות, על פי מטרת ההוראה.

כל תלמיד נדרש לענות על פי הנחיות המורה.

לתלמידים יש אפשרות להגיב על דברי החברים באמצעות סימון "אהבתי" או באמצעות מלל, המתחלק בצורה נוחה

לטיעוני בעד ונגד וכך נוצרים רבי שיח נוספים.

בנוסף: קיימת אפשרות לדירוג התשובות ע"י חברי הקבוצה.

[מחולל טיעונים - הבלוג של אפרת מעטוף](#)

מהלך הפעילות:

שלב א'

העלאת הסוגייה:

במצבי מלחמה, החברה הישראלית חייבת לגלות אחדות ואין מקום לביקורת! מה דעתכם? האם אתם מסכימים? כן/לא מדוע?

שלב ב' -

התלמידים יקראו את קטעי קריאה שבהמשך (הקטעים ישלחו לכתובות הדוא"ל של התלמידים) או יוצגו במרחב הכיתתי באתר בית הספר ולאחר מכן תשאל השאלה הבאה:

האם יש לדעתכם "מקום" ולגיטימציה לאמירות מסוג זה בזמן מבצע/מלחמה? מדוע?

אחדות מול אחדות - דוגמאות לקטעי קריאה מתוך העיתונות:

הרוב המכריע של החברה הישראלית התגייס בהמוניו להביע סולידריות.

קבוצות ויחידים התארגנו להעברת אלפי חבילות מזון וטואלטיקה למען החיילים.

בני נוער, ואזרחים יוצאים לבקר את הפצועים. גופים שונים התארגנו לתמוך לא רק בחיילים, אלא גם במשפחות הלוחמים ובמשפחות השכולות.

ולצד כל אלה נשמעים גם קולות של כאלה המותחים בקורת. דעה אחרת היא לגיטימית, אולם יש כאלה שקשה להם לשמוע דעה שונה משלהם ונוקטים באלימות מילולית גסה כלפיהם:

קטע 1:

"הם יושבים בקוק־פיט ולוחצים על כפתורים וג'וי־סטיקים, משחק מלחמה", כתב לוי במאמר, שנשא את הכותרת "הרעים לטיס". "גחרי חיים ומוות, ממקומם הרם בשמים, הם רואים רק נקודות שחורות מתרוצצות בבהלה, נסות על נפשן, אולי גם כאלה שמניפים ידיים באימה נוראה מהגגות. החץ השחור מתכוון למטרה, וכבר מיתמרת פטריית עשן שחורה - פוף, רעד קל בכנף, פגיעה 'טובה', וכבר הם בגיחה הבאה". (גדעון לוי, עיתונאי, 14.7.14)

אחרי שהשווה את טייסי חיל האוויר לדמויות במשחק מחשב, ויצא בחריפות נגד פעילותם בעזה, קיבל גדעון לוי איומים על חייו... הוצמדה לו אבטחה ...

רני רהב, יחצ"ן, כתב לגדעון לוי: גדעון יקר, אני אוהב אותך באופן אישי ואני חושב שחשוב שיש אדם כמוך בינינו. חשוב שמישהו ירים זעקה מעת לעת. אתה אדם נאור ובאמת מאמין שהעולם יכול לחיות בשלום אבל גדעון יקר מאוד, באמת יקר, הפעם טעית ובגדול! טייסינו הם מלח הארץ, האנשים הטובים האנשים שבזכותם לא נכניס כוחות רגליים לעזה ונקבל 300 חיילים בארונות... הייתי מצפה ממך לא לכתוב מאמר זה בשעת מלחמה כשכל מדינתנו מותקפת. הייתי מצפה ממך לגנות באותה חריפות את חיות האדם ששולחים מאות טילים על ישראל". (מתוך וואלה, 14.7.14)

קטע 2:

בתאריך 30.7.14 נערכה הפגנה אלימה נגד אנשי שמאל והתקשורת, מול אולפן חדשות 2. כ-200-150 אנשי ימין, עטופים בדגלי ישראל התגודדו מול אולפן חדשות 2 בקריה, וקראו קריאות נגד הפסקת האש ונגד "השמאל". ההפגנה הפכה מהר מאד להשתלחות אישית באנשי חדשות 2, כאשר עיקר האש כוונה כלפי הפרשן המדיני, אמנון אברמוביץ, עליו צעקו "בוגד", "מחבל", "חבל שלא נהרגת במלחמה" וקריאות דומות נוספות. האירוע הסתיים בכך שמפגינים צרו על הכניסה למתחם ואברמוביץ' חולץ באמצעות רכבו של מפקד מחוז מרכז של המשטרה. אמנון אברמוביץ' נפצע במלחמת יום כיפור בקרבות באזור תעלת סואץ ונכווה באורח קשה בפניו ובגופו, אך המשיך לנהוג בטנק משום שהיה סבור שנשאר בו אנשים. על אומץ לבו ודבקותו במשימה קיבל את צל"ש הרמטכ"ל. גורם בחברת החדשות: "נחצה כאן קו אדום. "זה מבעית. לקרוא לאחד מפצועי צה"ל הקשים ביותר, שרוף בכל חלקי גופו שסיפור הגבורה שלו מוכר בכל בית - בוגד? לאן נמשיך מכאן?..." (מאת: דוד ורטהיים, מערכת וואלה)

קטע 3:

אורנה בנאי, שחקנית ובדרנית פוטרית מתפקיד הפרזנטורית של חברת 'מנו ספנות' - זאת, על פי הודעת החברה, כיוון שהשחקנית הביעה מסרים ש"פוגעים בציבור", בראיונות שהעניקה לאחרונה. חברת הנופש, שהשתמשה בבנאי כקריינית הפרסומות שלה ברדיו, הודיעה על הפסקת העבודה איתה באמצעות סטטוס מפתיע ופומבי בפייסבוק.

קטע 4:

כדי להיות סבלני וסובלני עלי לצאת מעצמי, לוותר על חלק מסוים בתוכי, ובמקומו למלא אותו באחר, שהוא בעצם מטריד, שמסיט אותי מעצמי...

עלי לקבל את האחר באחרותו, בלי לנכס אותו ובלי לנסות להפכו לדומה לי... ולפי לוינס, הרבה יותר מזה, לא רק שעלי לקבל את פני הזולת, למרות אחרותו, אלא עלי להיות גם אחראי לו – לחייו למצוקותיו, לסבלו ולשמור יכולתו לחייו. (מניעת סבלו של אחר כרוכה בסבל שלי.

<http://cafe.themarker.com/post/1974735>)

"פרסמתי מאמר דעה בידיעות אחרונות שעורר גל תגובות קיצוניות ואיומים. אחת התגובות הכי שכיחות היתה שמותר להשמיע קול אחר, אבל לא עכשיו. במלחמה אין שמאל ואין ימין, כולנו עם אחד"....
(אתגר קרת, ידיעות אחרונות, 22.8.14)